

Vzestup a pád Čepelí

Anonym

Je mnoho lidí, kteří si stále pamatují Čepele, ale jen málo z nich může vyprávět o jejich příbězích, jejich původu a jejich úpadku. Můj otec mohl. Nejvyšší čest, které se mi od něj mohlo dostat byla, když mi hrdě řekl: "Umíš držet tajemství jako jeden z Čepelí."

A Čepele byly mistři tajemství. Nikdy toho příliš nepsaly a místo toho opatrně předávaly informace pomocí sítě špehů v každé provincii, až ke svým elitním členům, kteří ochraňovali císaře. Ale i členům samotným zůstávaly mnohé věci utajené.

Při zmínce o Čepelích si většina z nás vybaví jejich obřadní akavirské zbroje a zahnuté meče. Historie Čepelí totiž sahá až k nejuživějším válečnickům Akaviru, Dračí hlídce. Tam, stejně jako později v Tamrielu, chránili vládce a jejich království, ale nejnovější objevy dokazují, že to byl pouze jeden z mnoha jejich úkolů.

V mnoha starých dílech se vypráví o cestách do Akaviru, známého jako východní země draků. Nejslavnější, z mnoha tamrielských vládců, kteří se jej pokoušeli dobýt, je císař Uriel V. a jeho Desátá legie, jejichž výpravu z roku 288 třetího věku zaznamenává císařská zpráva "Ionithská pohroma." Draci jsou už dlouhá léta v Akaviru pouze v bájích a často se tvrdí, že oněch pár jedinců, kteří se nakrátko objevili v Tamrielu, z Akaviru prchlo, neboť tam byli pronásledováni a zabití Dračí hlídkou. Ke konci prvního věku Dračí hlídka ty, kteří utekli do Tamrielu, následovala.

Při svém vpádu ze severu se Dračí hlídka střetla nejen s draky, ale i se skyrimskými muži, kteří nevítají nájezdníky s otevřenou náručí. Válečníci si prosekávali cestu Skyrimem, dokud je v bitvě o Hraniční průmysk nezastavil Reman Cyrodiil, který sjednotil lidské země Cyrodiilu, aby ukončil akavirský nájezd.

Reman je první z mýtických Drakorozených, zvolených samotným Akatoshem a Alessií, jehož existence je doložená a všeobecně přijímaná. Jeho následovníci o něm tvrdili, že "se zrodil s duší draka." Zprávy o bitvě u Hraničního průmysku se od sebe značně liší, ale shodují se v jednom: když zbývající členové Dračí hlídky zaslechli hlas Remana Cyrodiila, poklekli a přísahali mu věrnost jako svému vládci a zachránci. Útržky z textů z konce prvního věku dokládají, že válečníci padli na kolena se slovy: "Nepřišli jsme sem lovit," (v doslovném překladu "neměli jsme v úmyslu,") "přišli jsme hledat tebe."

Ochraňovali Remana a jeho potomky, zatímco Remanovská dynastie zahajovala druhý věk Tamrielu. Právě v těchto letech se jejich vliv zvětšoval a jejich řád postupně rostl až do podoby Čepelí. Protože byl jejich hon na draky u konce, jejich jediným cílem byla ochrana Drakorozeného a skrze něj i Císařství.

Svého největšího rozkvětu dosáhly Čepele v průběhu třetího věku, v době vlády septimských císařů. I přes velké množství svých členů ale stále zůstávaly v utajení. Nejviditelnější z nich byla císařova osobní stráž, která stále nosila původní akavirské zbroje, ale to byla pouze špička ledovce. Čepele byly obrovská organizace, sahající do všech koutů Tamrielu. Jejich špehové byli různých ras a povolání - obchodníci, zloději, řemeslníci, mágové i válečníci, všichni z nich sloužící k ochraně císařství a pracující v přísném utajení. Často jednali samostatně, ale některé písemné prameny dokládají, že se setkávali v pevnostech rozmístěných napříč kontinentem. Nejznámější z těchto pevností byl cyrodiilský Chrám mračného vládce, kde ukládali meče těch, kteří zahynuli, když chránili Drakorozeného. Na jiných mapách lze najít Chrám ostřížního vánku v pustině hammerfellské pouště Alik'r, Chrám nebeského útočiště ve skyrimských horách nebo Chrám bouřného spáru východně od Mezicestí.

Ví se, že Čepele vedl velmistr, který často žil v utajení, neznámý ostatním. Se způsoby, jakými se dorozumívaly a setkávaly, a s jejich úkoly, bývalo seznámeno pouze pár z jejich elitních členů. Jediní dva lidé, kteří věděli o Čepelích všechno, byli velmistr samotný a kronikář, pověřený pouze tím, aby úkoly skupiny nebyly nikdy známy, ale ani nikdy ztraceny.

Když, po smrti Uriela Septima VII. a jeho syna Martina, skončil třetí věk, Čepele se opevnily hluboko v cyrodiilském Chrámu mračného vládce, čekající na návrat Drakorozeného, který by je znovu povolal.

Ve čtvrtém věku již Čepele otevřeně neochraňovaly Císařství ani jeho vládce. Tuto roli přebralo Penitus Oculatus, jakožto čistě císařská organizace. Čepele ale pokračovaly ve své utajené práci, očekávaly příchod Drakorozeného a stály na stráž před budoucími nepřáteli. Byly mezi prvními, kdo předvídal, že Thalmor a Aldmerský spolek nezůstanou navždy schováni za hranicemi, a protože mohly dělat to, co pro Penitus Oculatus, svázané císařskou politikou, nebylo možné, vysloužily si trvalou nenávist Thalmoru.

Jak všichni vědí, ukázalo se, že obavy Čepelí nebyly plané. Velká válka s Thalmorem Císařství pohltila a téměř zdecimovala. Císař Titus Mede II. nakonec s Thalmorem sjednal mír, ale jeho cenu stále mnozí z nás splácí.

Mnozí znají dosah a ničivou sílu Thalmoru (autorská poznámka: moje rodina na vlastní kůži). Nejsou to hlupáci, a proto jim bylo od začátku jasné, že Čepele jsou nepřátelé. Lovili je v průběhu celé velké války. Někteří zahynuli při obraně svých chrámů, jiní byli zabiti o samotě, ve spánku, ve svých úkrytech. Někteří bojovali, někteří utíkali, jiní se schovávali. Thalmor je dostal všechny.

Jsou tací, kteří věří, že Čepele stále žijí kolem nás, schované před Thalmorem. Čekají na návrat Drakorozeného, jako již mnohokrát předtím. Na návrat svého vůdce a ochránce.

Skyrim.4fan.cz